

Nr 472

Av fröken Wetterström m. fl., om rabatt på statens järnvägar för förtidspensionärer, m. m.

(Lika lydande med motion nr 374 i Första kammaren)

Sedan några år har statens järnvägar erbjudit en speciell taxeförmån åt äldre människor i vårt land. Alla som fyllt eller under året skall fylla 67 år kan nämligen erhålla så kallade 67-kort. Dessa berättigar till köp av fyra andraklass tågbiljetter, enkel eller tur och retur — även snälltågsbiljett — till halva priset, förutsatt att de ej skall användas till resor under påskveckan, de tre sommarmånaderna och tiden mellan den 15 december och den 15 januari påföljande år. 67-kortet som kostar tio kronor säljs på alla stationer och hos auktoriserade resebyråer. Den som reser mycket kan köpa så många 67-kort han eller hon önskar varje år. 67-kortet har visat sig mycket uppskattat av ålderspensionärerna och till fördel för SJ.

Det finns dock ytterligare en kategori människor som borde åtnjuta 67-kortets förmåner, nämligen förtidspensionärer som ej uppnått 67-årsåldern. Dessa, i regel handikappade människor, torde leva under samma ekonomiska betingelser som ålderspensionärerna och följaktligen i detta avseende objektivt bedömas som sådana. Om dessa förtidspensionärer erbjuds samma möjligheter till reserabatter som ålderspensionärerna, förefaller det troligt att SJ skulle vinna ytterligare ekonomiska fördelar under lågsäsongsorna.

Det torde också vara synnerligen befogat att låta utsträcka 67-kortets förmåner till att gälla även vid resa med SJ:s bussar. Detta skulle leda till en ytterligare stimulans för resenärerna och borde således än mer påverka SJ:s ekonomiska resultat i positiv riktning. Man kan förvänta sig att särskilt de pensionärer som måste fara långa sträckor med SJ:s bussar i samband med tågresor skulle resa oftare än nu är fallet.

I detta sammanhang får man inte heller glömma att många järnvägslinjer läggs ner och ersätts av SJ:s busslinjer. Orsaken brukar i regel vara för låg resandefrekvens. Om pensionärerna ej får resa till nedsatt pris på SJ:s busslinjer, finns det risk för att antalet resande ytterligare reduceras och kanske i sådan omfattning att det ekonomiska resultatet för linjen i fråga försämras än mer.

Under åberopande av det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa att Kungl. Maj:t måtte anmoda SJ att utreda dels möjligheten att låta SJ:s 67-kortsförmåner omfatta förtidspensionärer som ej uppnått 67-årsåldern, dels möjligheten att låta 67-kortets förmåner gälla även vid resa med SJ:s bussar.

Stockholm den 25 januari 1967

Karin Wetterström (h)

Per Petersson (h)

Allan Åkerlind (h)
